

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

СЕРЕДА

9

ЧЕРВНЯ

1948 р.

№ 18 (221)

Безплатно.

„Заздримо внукам і правнукам нашим, яким судилося бачити Росію в 1940 році, що стоїть на чолі освіченого світу, дає закони науці і мистецтву і приймає благовійну данину поваги від усього освіченого людства“.

„Ми швидко доведемо, що не має потреби в чужій розумовій опіці... і тоді матимемо свою літературу, будемо не наслідувачами, а суперниками європейців“.

Ми, руські, скоріше ніж на Заході розв'яжемо соціальне питання, покінчимо з капіталізмом і власністю“.

В. Г. Белінський.

З НАЙКРАЩИМИ ПОКАЗНИКАМИ ЗАКІНЧИМО УЧБОВИЙ РІК!

Державні іспити на біологічному факультеті

Державні іспити на біологічному факультеті свідчать про хорошу підготовку студентів-випускників. Із зоології та ботаніки з 23 студентів 20 або 87% одержали відмінні і добрі оцінки, 3 або 13% — посередні оцінки. Перед ведуть ботаніки, у яких 64,3% відмінних, 28,6% добрих і 7,1% посередніх оцінок. Дещо відстають студенти-зоологи, в яких 44,4% відмінних, 33,3% добрих і 22,3% посередніх оцінок. Із студен-

тів що одержали відмінні оцінки, особливо відзначились по фуркації ботаніки т.т. Соловйова, Федорчук і Житницька, а по фуркації зоології — т.т. Копп, Івнина і особливо Альохіна.

Результати іспитів показують, що хорошо працювали і випускники і кафедр, які склали умови для кращої підготовки випускників до іспитів.

Проф. **Боровіков**, голова державної комісії.

Хорошо підготувались студенти істфаку

З червня розпочалась іспитова сесія на історичному факультеті. Вона різнилась від попередньої кількістю дисциплін, винесених на сесію і значнішою трудністю.

Так, студентам II курсу потрібно здати 5 іспитів, студентам III курсу — 6 іспитів і 4 заліки, студентам IV курсу — 8 іспитів. Ще задовго до сесії деканат, партійна і КСМ організації провели велику підготовчу роботу. Були проведені збори, бесіди. Разом із студентами обговорили план і розклад іспитів, укомплектували групи, роздали програми, домовились з викладачами про дні і години консультацій. Був влаштований чіткий облік відвідування лекцій. В результаті цього сесія розпочалась організовано і за планом.

Студенти істфаку показують хорошу підготовленість. Успішно склали іспити з латинської мови студенти II курсу; більшість студентів одержали відмінні і добрі оцінки. Студенти III курсу склали 4 заліки, серед яких були такі дисципліни як діамат,

історія УРСР, спецсеминар з історії СРСР.

Після першого іспиту на III курсі з історії країн Сходу досить значна кількість відмінних і добрих оцінок. Перед ведуть студенти комуністи і комсомольці факультету т.т. Мотенко, Полещук, Фіногін, Рубцов, Бондарев, Борщевський, Адамович, Ложкар'єв, Щербина.

Але студенти Ревуновська, Фінкельштейн, Неворовська і інші недобросовісно віднеслись до вивчення такої важливої дисципліни, як діамат, не приймали участі в семінарських заняттях, що негативно відбилась на результатах їх роботи.

Партійна, комсомольська, профспілкова організації факультету докладають всіх зусиль, щоб цю сесію провести ще на вищому рівні, як попередню, щоб домогтися стопроцентної явки студентів і повної здачі іспитів без поганих оцінок, з максимальним числом добрих і відмінних оцінок.

М. Розенберг, студент III курсу.

НАЗУСТРІЧ 30 РОКОВИНАМ ВЛКСМ

З хорошими показниками в учобі зустрічають студенти III і IV курсів геолого-грунтознавчого факультету 30-ті роковини ВЛКСМ.

Результати іспитової сесії показали, що на цих курсах немає академічної заборгованості. По кількості відмінних і добрих оцінок цю іспитову сесію комсомольці склали на 24% краще минулої.

Процентне співвідношення до загального числа оцінок, одержуваних комсомольцями на факультеті, складає 66,8%. Перед ведуть

комсомольці III курсу — Соколовський, Лейман, на IV — комсомолка Андроніко.

Не до лиця студентам I і II курсу, зокрема комсомольцям т.т. Чорному (I курс) і т.т. Вербенку (II курс) мати заборгованість.

Комсомольські збори факультету засудили зривників навчання і відмітили зниження успішності на II курсі, яке стало результатом недостатньої роботи КСМ групи на курсі.

Андронік, член бюро ЛКСМУ.

СТУДЕНТСЬКА БІБЛІОТЕКА В ЧАС ІСПИТОВОЇ СЕСІЇ

Студентська бібліотека, як одна із складових частин університету, відкликається на всі потреби студентства. В час іспитової сесії бібліотека працює з 8 год. ранку до 11 г. вечора без вихідних днів. Відповідно до планів і програм факультетів відібрана вся необхідна література для іспитової сесії. Крім фонду читальні в бібліотеці є ще фонд, так званої „чергової книги“.

З раннього ранку студенти можуть одержати потрібну їм книгу і працювати в читальному залі, в кабінетах, які бібліотека також постачає літературою. Бібліотека цього року придбала багато підручників з різних дисциплін, наприклад: „Історія СРСР“, „Загальна історія держави і права“, „Хрестоматія з літератури народів СРСР“, „Фізична географія“ і інші. Комплектування бібліотеки пов'язується з учбовою частиною і кафедрами кожного факультету.

Серед особливо акуратних і активних читачів можна відмітити студентів філологічного факультету — т.т. Сапун, Кухоненко, Юсім; історичного — Патложан, Смотрицького, Кацапову; юридичного — Ставського, Перлова, Шмульян та інших.

Необхідно, щоб товариші, які беруть у бібліотеці книги, своєчасно їх повертали, даючи можливість і іншим студентам підготуватися до іспитів.

Н Лівшиць, зав. бібліотекою.

Значні успіхи

Перша група другого курсу істфаку склала досить успішно іспити з латинської мови. Із 22 студентів, 16 — одержали „відмінно“, 2 — „добре“ і останні 4 — „посередньо“.

За шість років мого

викладання в університеті у мене вперше такі значні успіхи. Ці успіхи мені допомогла здобути добра робота партійної і комсомольської групи курсу.

В. Бриненко, викладач.

КАБІНЕТ КЛАСИЧНОЇ ФІЛОЛОГІЇ ДОПОМАГАЄ СТУДЕНТАМ

В кімнаті № 87 по вул. Петра Великого міститься кабінет класичної філології. Власне, це не кабінет, а порожня, погано освітлена кімната.

Але в цій несприятливій обстановці провадиться велика, корисна робота. Особливо треба відмітити роботу старшої лаборантки тов. Демиденко. Чуйно, уважно, по-товариському ставиться Євгенія Григорівна до студентів, що звертаються до неї за допомогою.

В неї консультуються студенти I і II курсів історичного, філологічного і юридичного факультетів. І

кожному студентові вона сумлінно з великим педагогічним тактом, просто, в дохідливій формі пояснює все незрозуміле, дає консультації з усіх розділів курсу латинської мови: і з граматики, і із авторів як прозаїків, так і поетів.

Праця тов. Демиденко дала добрі наслідки. Студенти, що регулярно відвідували її консультації і раніш відставали, тепер успішно виконують контрольні роботи, складають заліки та іспити.

Шішов, студент філфаку.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Цими днями вийшов з друку збірник наукових праць ОДУ, присвячений тридцятій річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

У цьому випуску вміщено 10 статей біологічного змісту. З них стосуються ростових процесів, 3 — з питань медичної мікробіології, 2 — з гідробіологічних питань, 1 — з функцій апендикса, 1 — з переробки рослин щепленням.

Порушені в цих статтях питання мають важливе теоретичне значення, а та-

кож можуть бути застосовані у відповідних галузях практики.

Збірник гарно оформлений у вигляді книжки на 92 сторінки, як з боку літературного, так і з друкарського.

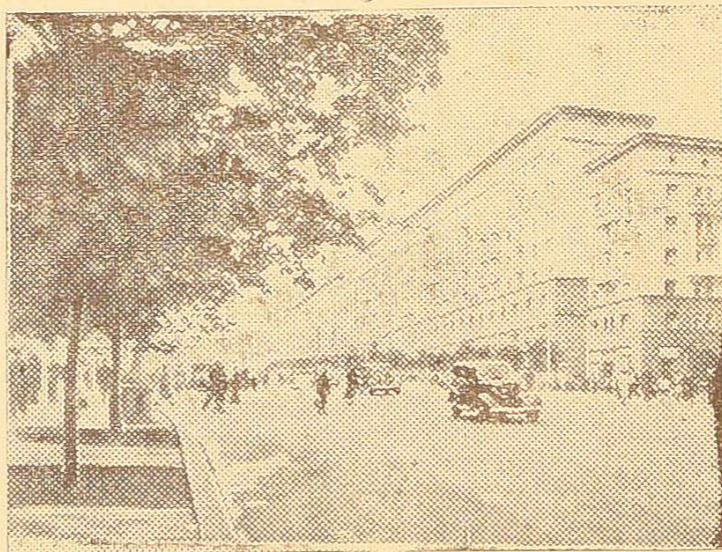
Можливість друкувати наукові праці без сумніву активізує наших біологів до швидшого закінчення запланованих тем. Незабаром почнеться підготовка до друку нового збірника праць біологічного факультету.

Проф. Ф. Породко.

ЗРАЗКОВО ОРГАНІЗУВАТИ ЛІТНІЙ ВІДПОЧИНОК ШКОЛЯРАМ

Незабаром, розпочне свою роботу університетський піонерський лагерь, в якому за час літньої перерви буде відпочивати біля 200 дітей шкільного віку. Для цього необхідно негайно закінчити давно розпочаті роботи по ремонту приміщення піонерлагеря, привести в порядок територію, яка після ремонту засмічена, та в найближчі дні завести устаткування й паливо. В цьому значну допомогу повинна надати господарська частина університету.

О. Титаренко.

У Москві на площі Свердлова, Революції і Радянській, в центральному проїзді, а також на головній магістралі Москви — вулиці Горького цієї весни посаджено більше 300 багатолітніх лип.

На фото вул. Горького після озеленення.

(Фотохроніка ТАРС).

Белінський—полум'яний трибун революційної демократії

Вся радянська країна з великою гордістю шанує пам'ять великого російського критика. Віссаріон Григорович Белінський займає одне із самих почесних місць в ряду видатних мислителів і революційних борців російського народу. Любов до батьківщини, думка про її добробут, гаряча віра в творчі сили народу, непорушна впевненість в велике майбутнє Росії вдиховляли кожне його слово. Всю енергію свою, свою багатогранну обдарованість він направляв на боротьбу з кріпацтвом за щастливе майбутнє великого російського народу. Його думки, як писав про нього Ленін, „під гнітом небаченого, дикого і реакційного царизму жадібно шукали вірної революційної теорії“. (Ленін, твори, т. XXV, стр. 175).

Характер і напрямки діяльності Белінського, його ідейні шукання визначалися потребами російського життя 30-40 років минулого століття. Відбиваючи революційні настрої мільйонів пригноблених селян, Белінський став зачинателем російського революційно-демократичного руху, попередником славної когорти революційних демократів 60-х років, попередником повного витиснення дворян різночинцями в нашому визвольному русі. (Ленін).

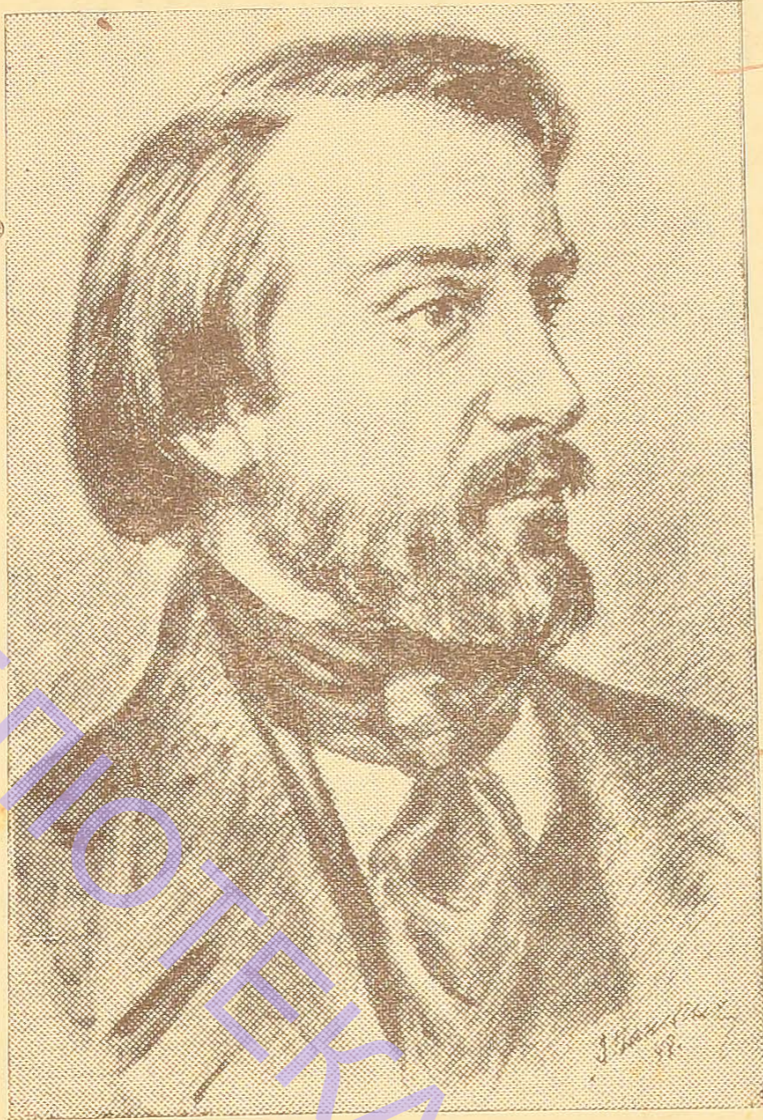
В 1909 році Ленін, розкриваючи реакційну спробу „віховців“ принизити публіцистичну діяльність Белінського, вказав на залежність її від незадоволення народних мас кріпосницьким гнітом, від зросту революційних настроїв закріпачених селян.

Більшовицька публіцистика розкрила ліберально-кадетську версію про Белінського, як учня західно-європейських шкіл. В боротьбі проти кріпацтва і самодержавності Белінський прокладав нові шляхи самостійного розвитку російської суспільної думки і літератури, йшов до вершин революційно-демократичного світогляду, переборюючи, критикуючи ідеалістичну німецьку філософію і борючись з нею.

„В його особі—по вірній вказівці Чернишевського—російський ум показав свою здібність бути учасником в розвитку загальнолюдської науки“.

Народний трибун Белінський—ворог ліберально-західницької поміркованості, космополітизму, низькопоклонства перед Заходом. Йому чужа ідеалізація капіталістичних порядків, він ясно бачив пороки капіталізму, розкривав брехливість і обмеженість буржуазної демократії. „Горе державі, — писав він, — яка в руках капіталістів, — ці люди без патріотизму...“ Суспільний ідеал Белінського визначається в останні роки його життя, як ідеал соці-

лістичний. „Ідея соціалізму...—говорив він,—стала для мене ідеєю ідей, буттям буття, питанням питань, альфою і омегою віри і знань“.

Шлях досягнення соціалістичного ідеала Белінський бачив в революційній боротьбі. Белінський повний почуття національної гордості за героїчний трудолюбивий і мудрий російський народ, за його славне майбутнє. „Росія, — за його словами, — краще зуміє, очевидно, вирішити соціальне питання і покінчити з ворожнечею капітала і власності з трудом, ніж Європа“.

Дійсний патріотизм Белінський бачив в боротьбі за здійснення суспільного ідеала батьківщини. „Ми призвані сказати світу своє слово, свою думку... наші внуки чи правнуки узнають це без всяких зусиль напруженого розгадування, тому що це слово, ця думка буде сказана ними“.

Полум'яний борець, підготовляючи майбутнє, Белінський учив в себе шукати і питання, і рішення, учив думати „самостійно, по-російському“.

Белінський гордився могутністю і самобутністю російської літератури. Основоположник наукової історії російської літератури і критики, — Белінський вважав літературу зброєю суспільної боротьби, а „великою похвалою“ для письменника—почесний титул „народний“. Літературі російській критик віддав все своє життя і кров, він володів умами і діюче піднімав їх громадянську свідомість. Лист Белінського до Гоголя Ленін назвав „одним із кращих творів безцензурної демократичної преси, зберігших велике, живе значення і по цей час“.

Белінський боровся „за дійсно реалістичну літературу, літературу великого художнього розмаху і передових ідей, близьку і зрозумілу масам, народу. „Бе-

лінський розкривав носіїв так званого „чистого мистецтва“, і був глашатаєм мистецтва для народу, мистецтва, зорко цілеспрямованого вперед. Він вимагав від письменника втілення ідей в живих образах і картинах, питання ідейності і художньої ідейності розглядав в нерозривній цілісності.

Своїм розквітом російська література багато в чому зобов'язана Белінському, який боровся за її великі ідеї і правдивість образів.

Неоцінімі заслуги Белінського, як літературного вихователя російського суспільства, організатора передових літературних сил свого часу, невтомного борця проти літературної реакції. „Щоб не трапилось з російською літературою, — Белінський буде її гордістю, її славою і прикрасою“ (Добролюбов).

Творчість Белінського ввійшла в скарбницю соціалістичної культури. Радянська література продовжує і розвиває чудові традиції полум'яного Віссаріона“.

„Краща традиція радянської літератури є продовження кращих традицій російської літератури дев'ятого століття, традицій, створених нашими великими революційними демократами—Белінським, Добролюбовим, Чернишевським, Салтиковим-Щедріном, продовжених Плехановим і науково розроблених і основаних Леніном і Сталіним“ (Жданов).

П. Збандуго.

ВІН ЛЮБИВ УКРАЇНУ

Великий російський революціонер-демократ з глибокою увагою і живим інтересом ставився до України, життя і побуту українського народу, його історії, фольклору і літератури.

Белінський цікавився явищами культурного життя України. І коли у 1842 році вийшла в світ „Історія Малоросії“ Миколи Маркевича, Белінський присвятив розбору цієї праці спеціальну ґрунтовну статтю. В цій статті Белінський висловив свої погляди на історичну долю України, виявивши свої симпатії до українського народу, „який володів, — за висловом Белінського, — неукротимою силою характеру“ і „широким розмахом душі“.

В ряді історичних діячів України особливо високо цинив Белінський Богдана Хмельницького, з виключною прозорливістю підкреслював значення історичного акту 1654 року про приєднання України до Росії.

„Богдан Хмельницький був герой і велика людина в повному розумінні цього слова, — писав Белінський. Багато в історії Малоросії характерів сильних і могутніх; та один тільки Богдан Хмельницький був, разом з тим, і державний ум... він був великий воїн і великий політик“.

Природно, що серед культурних явищ на Україні великого критика особливо цікавили питання розвитку української літератури. В статтях, рецензіях і листах Белінського зустрічаються численні міркування і висловлювання з цього приводу. Спостерігаючи становлення української літератури, Белінський гаряче вітав перші твори української реалістичної прози.

Белінський був одним з перших рецензентів українських періодичних літературних видань. Він привітав вихід у світ українського літературного збірника „Молодик“, що його видавав у Харкові І. Бецький. У своїй рецензії на „Молодик“ за 1843 рік Белінський писав: „На Україні є своя література; після „Молодика“ в цьому не залишається ніякого сумніву“.

Вітаючи українську поезію, що розвивалася, Белінський разом з тим, з властивою йому принциповістю, вказував на її хиби. Він справедливо підкреслював ідейну обмеженість і багатослівність деяких харківських поетів. Критичні зауваження Белінського сприяли розвитку української літератури.

Як відомо, Белінський критикував ранні твори Т. Г. Шевченка, особливо поему „Гайдаки“. Це дало привід націоналістично настроєним літераторам обвинувачувати Белінського в недобррозумілому ставленні до української літерату-

ри. Безглуздість подібного роду тверджень цілком очевидна. Про це промовисто говорять наведені вище думки і висловлювання Белінського про Україну.

Іван Франко, великий революційно-демократичний український письменник, критик і публіцист геніально усвідомив ставлення Белінського до Шевченка. Він висловив правильну і глибоку думку про те, що суворий і не зовсім справедливий відгук Белінського про „Гайдаки“ все ж сприяв зростанню передових ідей в світогляді молодого Шевченка.

Белінський мріяв побувати на Україні, на землі, про яку він так задушевно писав, але, будучи занятим літературною роботою в журналах, довгий час не міг здійснити свого наміру. Нарешті, на початку літа 1846 року він приїхав на Україну. Белінський виїхав з Москви в середині травня разом із своїм другом та другом Шевченка—великим актором Михайлом Семеновичем Щепкіним.

Перше українське місто, в якому побував Белінський, був Харків.

Після Харкова Белінський і Щепкін побували в Одесі, Миколаєві, Херсоні, містах, де Щепкін виступав у театрі. Багатолюдна, упоряджена Одеса сподобалася Белінському. Чудова українська природа, величне море зачарували Белінського. „Краєвид незабутній! — писав він. — Мимоволі стаєш романтиком... На душі так солодко, світло та ясно...“

Белінський спостерігав побут і звичаї українського народу. Гострий його зір бачив становище народу в умовах царизму. Свої враження про поїздку на Україну він хотів викласти у ґрунтовній статті. „З моєї поїздки хочу зробити статтю. В голові планів безліч“. На жаль, передчасна смерть перешкодила полум'яному Віссаріону здійснити його наміри.

Великий син російського народу В. Г. Белінський глибоко розумів, що майбутнє України органічно і нерозривно зв'язано з братньою Росією. „В житті Малоросії було багато поезії, — писав він. — Але де життя, там і поезія; із зміною життя народного не зникає поезія, а тільки набуває нового змісту. Злившись навіки з єдинокровною Росією, Малоросія відчинила до себе двері цивілізації, освіти, мистецтву, науці... Разом з Росією її чекає тепер велике майбутнє“.

Ці пророчі слова російського революціонера-демократа, друга українського народу, повністю здійснились в наш час, у велику сталінську епоху.

Д. Іофанов.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого № 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.

Друкарня Одеського Університету ім. І. І. Мечнікова, Одеса, вул. Щепкіна № 12.

Замовлення № 620. Тираж 1000